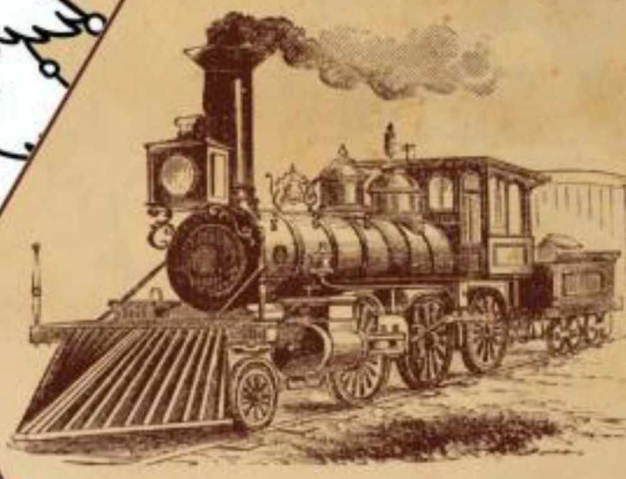
Наукові перспективи
Видавнича група

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ У СУЧАСНІЙ НАУЦІ

№1 (31)
2025

Серія: історія та археологія, державне управління, економіка, педагогіка, техніка, право

Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління
Асоціація науковців України
Науковий парк Національного Авіаційного Університету

у рамках роботи Видавничої групи «Наукові перспективи»

«Актуальні питання у сучасній науці»

(Серія «Педагогіка», Серія «Право», Серія Економіка», Серія «Державне управління», Серія «Техніка», Серія «Історія та археологія»)

Випуск № 1(31) 2025

Київ – 2025

Ukrainian Assembly of Doctors of Sciences in Public Administration
Association of Scientists of Ukraine
Scientific Park of the National Aviation University

within the work of the Publishing Group "Scientific Perspectives"

«Current issues in modern science»

("Pedagogy" Series, "Law" Series, Economy Series, "Public Administration" Series, "Technology" Series, "History and Archeology" Series)

Issue № 1(31) 2025

Kyiv – 2025

ISSN 2786-6300 Print

УДК 001.32:1 /3](477)(02)

DOI: https://doi.org/10.52058/2786-6300-2025-1(31)

«Актуальні питання у сучасній науці (Серія «Педагогіка», Серія «Право», Серія Економіка», Серія «Державне управління», Серія «Техніка», Серія «Історія та археологія»)»: журнал. 2025. № 1(31) 2025. С. 1329.

Свідоцтво про державну реєстрацію Серія Серія КВ № 25116-15056Р.

Згідно наказу Міністерства освіти і науки України 10.10.2022 № 894 журналу присвоєні категорії "Б" із з права (спеціальність - 081 Право), економіки (спеціальність - 076 Підприємництво та торгівля), педагогіки (спеціальність - 014 Середня освіта) та державного управління (спеціальність - 281 Публічне управління та адміністрування).

Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 20.02.2023 № 185 журналу присвоєно категорію "Б" із історії та археології (спеціальність - 032 Історія та археологія)

Рекомендовано до друку Президією Всеукраїнської Асамблеї докторів наук з державного управління (Рішення від 13.01.2025, № 6/1-25).

Журнал видається за підтримки Інституту філософії та соціології Національної Академії Наук Азербайджану (Баку, Азербайджан), Міжнародної гільдії експертів консультантів, громадської організації «Християнська академія педагогічних наук України» та громадської організації «Всеукраїнська асоціація педагогів і психологів з духовно-моральним вихованням».

Журнал публікує оригінальні дослідницькі та оглядові розвідки з теоретичних та прикладних аспектів державного управління, права, економіки, історії, педагогіки, есеїстики для їх інтеграції у європейський, світовий науковий простір. Цільова аудиторія: науковці, працівники вищих навчальних закладів та наукових інституцій, здобувачі вищої освіти, а, також фахівці тематики журналу.

Журнал включено до міжнародної наукометричної бази Index Copernicus (IC), міжнародної пошукової системи Google Scholar та до міжнародної наукометричної бази даних Research Bible.

Головний редактор: Даций Олександр Іванович - доктор економічних наук, професор, Заслужений працівник освіти України, завідувач кафедри фінансів, банківської та страхової справи Міжрегіональної академії управління персоналом (Київ, Україна)

Редакційна колегія:

- Балаласка (Дорошенко) Катерина Вікторівна - кандидат технічних наук, доцент кафедри авіаційних двигунів Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
- Бельська Тетяна Валентинівна - доктор наук з державного управління, доцент, завідувач кафедри менеджменту Інституту підготовки кадрів державної служби зайнятості (Київ, Україна)
- Будник Вікторія Анатоліївна - кандидат економічних наук, професор, професор кафедри бізнес-логістики та транспортних технологій Державного університету інфраструктури та технологій (Київ, Україна)
- Гбур Зоряна Володимирівна - доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри управління охороною здоров'я та публічного адміністрування Національного університету охорони здоров'я України імені П.Л.Шупика (Київ, Україна)
- Герасименко Юлія Сергіївна - доктор економічних наук, доцент, професор кафедри педагогіки, психології та менеджменту Білоцерківського інституту неперервної професійної освіти Державного закладу вищої освіти «Університет менеджменту освіти» Національної академії педагогічних наук України (Біла Церква, Україна)
- Дєтяр Олег Андрійович — доктор наук з державного управління, доцент, доцент кафедри менеджменту і адміністрування Харківського національного університету міського господарства ім. О. М. Бекетова (Харків, Україна)
- Заків Іслам Муса-Огли - старший науковий співробітник кафедри підтримання льотної придатності авіаційної техніки Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
- Заячківська Оксана Василівна - кандидат економічних наук, доцент кафедри фінансів та економічної безпеки Національного університету водного господарства та природокористування (Рівне, Україна)
- Іванченко Євгенія Вікторівна — кандидат технічних наук, доцент, професор кафедри безпеки інформаційних технологій Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
- Ігнатович Сергій Ромуальдович - доктор технічних наук, професор, завідуючий кафедрою конструкції літальних апаратів Національного авіаційного університету (Київ, Україна)

- Іліїна Анастасія Олександрівна - кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри публічного управління і адміністрування Національного торговельно-економічного університету (Київ, Україна)
- Ісайкіна Олена Дмитрівна - кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри історії та документознавства Національного авіаційного університету, член Спілки красивиців України (Київ, Україна)
- Кавиліна Ганна Костянтинівна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри сімейної та спеціальної педагогіки і психології Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д. Ушинського» (Одеса, Україна)
- Кардаш Оксана Любомирівна — кандидат економічних наук, доцент кафедри комп'ютерних технологій та економічної кібернетики Навчально-наукового інституту автоматики, кібернетики та обчислювальної техніки Національного університету водного господарства та природокористування (м. Рівне, Україна)
- Карускевич Михайло Віталійович - доктор технічних наук, професор, професор кафедри конструкції літальних апаратів Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
- Катеринчук Іван Степанович - доктор технічних наук, професор кафедри телекомунікаційних та інформаційних систем Національної академії Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького (Хмельницький, Україна)
- Кіпкерявий Василь Миколайович — кандидат технічних наук, доцент кафедри безпеки інформаційних технологій Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
- Коваленко Валентин Васильович - доктор юридичних наук, професор, провідний науковий співробітник сектору авторського права та суміжних прав лабораторії авторського права та інформаційних технологій Науково–дослідного центру судової експертизи з питань інтелектуальної власності Міністерства юстиції України (Київ, Україна)
- Контуш Владислав Юрійович — кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри безпеки інформаційних технологій Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
- Комнатний Сергій Олександрович - докторант кафедри філософії права та юридичної логіки Національної академії внутрішніх справ (Київ, Україна)
- Корченко Анна Олександрівна — доцент кафедри безпеки інформаційних технологій Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
- Корченко Олександр Григорович — доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри безпеки інформаційних технологій Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
- Котельницький Назар Анатолійович - кандидат історичних наук, доцент кафедри права Чернігівського інституту інформації, бізнесу та права Міжнародного науково - технічного університету імені академіка Юрія Бугая, член - кореспондент Центру українських досліджень Інституту Європи РАН (Чернігів, Україна)
- Кошетар Уляна Петрівна - кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри української мови та культури Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
- Кошова Світлана Петрівна — кандидат наук з державного управління, доцент, доцент кафедри управління охорони здоров'я Національного університету охорони здоров'я України імені П.Л.Шупика (Київ, Україна)
- Кравчук Володимир Миколайович — доктор юридичних наук, доцент, доцент кафедри конституційного, адміністративного та міжнародного права Волинського національного університету імені Лесі Українки (Луцьк, Україна)
- Кривина Наталія Павлівна – доктор наук державного управління, професор, Заслужений лікар України, директор Навчально Наукового медичного інституту Київського міжнародного університету (Київ Україна)
- Курпіл Наталія Костянтинівна – кандидат педагогічних наук, заступник директора з науково-навчальної роботи, Інститут післядипломної педагогічної освіти Чернівецької області (Чернівці, Україна)
- Марушева Олександра Анатоліївна - доктор наук з державного управління, доцент, завідувач кафедри публічного управління та інформаційного менеджменту ПВНЗ Університет Новітніх Технологій (Київ, Україна)
- Маслак Тетяна Петрівна - кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри конструкції літальних апаратів Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
- Матяш Ольга Іванівна - доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри алгебри і методики навчання математики Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського (Вінниця, Україна)
- Миргород-Карпова Валерія Валеріївна - кандидат юридичних наук, заступник директора з наукової роботи, старший викладач кафедри адміністративного, господарського права та фінансово-економічної безпеки Сумського державного університету (Суми, Україна)
- Михайленко Любов Федорівна - доктор педагогічних наук, доцент, доцент кафедри алгебри і методики навчання математики Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського (Вінниця, Україна)
- Михальчук Роман Юрійович - кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри всесвітньої історії Рівненського державного гуманітарного університету (Рівне, Україна)
- Мізюк Вікторія Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент, декан факультету управління, адміністрування та інформаційної діяльності Ізмаїльського державного гуманітарного університету (Ізмаїл, Україна)
- Мірошніченко Валентина Іванівна - доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри психології, педагогіки та соціально-економічних дисциплін Національної академії Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького (Хмельницький, Україна)
- Міхальський Томаш — доктор наук, доцент кафедри географії регіонального розвитку Гданського університету (Польща)
- Ніколаєв Микола Ілліч - доктор історичних наук, професор кафедри історії та методики її навчання Ізмаїльського державного гуманітарного університету (Одеса, Україна)
- Новак-Калаєва Лариса Миколаївна — доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри державного управління Львівського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України (Львів, Україна)
- Опєйко Альона Володимирівна - доктор економічних наук, доцент кафедри організації авіаційних робіт та послуг Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
- Оніщенко Наталія Миколаївна - доктор юридичних наук, професор, Заслужений юрист України, академік НАПрН України, завідувач відділу теорії держави і права Інституту держави і права ім. В.М.Корецького НАН України (Київ, Україна)

- Орлова Наталія Сергіївна — доктор наук з державного управління, професор кафедри державного управління, публічного адміністрування та регіональної економіки, Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця (Харків, Україна)
- Павлов Костянтин Володимирович — доктор економічних наук, професор, професор кафедри аналітичної економіки та природокористування Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки (Київ, Україна)
- Павлова Олена Миколаївна - доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри економіки, підприємництва та маркетингу Волинського національного університету імені Лесі Українки (Луцьк, Україна)
- Палійчук Юрій Іванович – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри медицини катастроф та військової медицини Буковинського державного медичного університету (Чернівці, Україна)
- Приєжвінок Олексій Миколайович - кандидат історичних наук, доцент кафедри всесвітньої історії та методології науки ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (Одеса, Україна)
- Пушкарь Ірина Володимирівна – кандидат наук з державного управління, доцент, професор кафедри обліку та оподаткування Запорізького національного університету, сертифікований аудитор, член Аудиторської Палати України, член громадської організації «Професійна організація аудиторів, бухгалтерів та викладачів ОКД» (Запоріжжя, Україна)
- Робак Ігор Юрійович - доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри суспільних наук Харківського національного медичного університету (Харків, Україна)
- Руденко Юлія Анатоліївна - доктор педагогічних наук, доцент, доцент кафедри теорії і методики дошкільної освіти ДЗ "Південноукраїнський національний педагогічний університет імені к.д.ушинського (Одеса, Україна)
- Сидоренко Вікторія Миколаївна —асистент кафедри безпеки інформаційних технологій Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
- Сирник Ярослав - доцент кафедри етнології та культурної антропології Вроцлавського університету (Вроцлав, Польща)
- Січкаренко Галина Геннадіївна - доктор історичних наук, доцент, професор кафедри документознавства та інформаційної діяльності Державного університету телекомунікацій (Київ, Україна)
- Сопілко Ірина Миколаївна - доктор юридичних наук, професор, Відмінник освіти України, Заслужений юрист України, декан юридичного факультету Національного Авіаційного Університету (Київ, Україна)
- Тарчинська Юлія Георгіївна – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри інструментального виконавства Рівненського державного гуманітарного університету (Рівне, Україна)
- Терещенко Юрій Матвійович — доктор технічних наук, професор, лауреат Державної премії в області науки і техніки України, Заслужений діяч науки і техніки України, професор кафедри авіаційних двигунів Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
- Титко Анна Василівна — кандидат юридичних наук, провідний науковий співробітник Національної академії внутрішніх справ (Київ, Україна)
- Толочко Світлана Вікторівна – доктор педагогічних наук, професор, головний науковий співробітник лабораторії позашкільної освіти Інституту проблем виховання Національної академії педагогічних наук України (Київ, Україна)
- Хитровська Юлія Валентинівна - доктор історичних наук, професор, професор кафедри історії факультету соціології і права Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського» (Київ, Україна)
- Хохлачова Юлія Євгенівна — кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри безпеки інформаційних технологій Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
- Чумак Оксана Володимирівна - доктор економічних наук, доцент, науковий співробітник відділу статистики і аналітики вищої освіти Державної наукової установи «Інститут освітньої аналітики», (Київ, Україна)
- Шандра Наталія Андріївна - кандидат педагогічних наук, доцент кафедри іноземних мов для природничих факультетів Львівського національного університету імені Івана Франка (Львів, Україна)
- Шеремет Інеса Володимирівна - кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри медико-біологічних та валеологічних основ охорони життя і здоров'я Національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова (Київ, Україна)
- Шолохон Лілія Іванівна - доктор історичних наук, доцент, професор кафедри історії Центральної та Східної Європи і спеціальних галузей історичної науки Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника (Івано-Франківськ, Україна)
- Якимчук Олег Феодосійович - керівник групи білінгу Відділу бізнес-систем Департаменту інформаційних технологій ПРаТ «Рівнеобленерго» (Рівне, Україна)
- Якушенко Олександр Сергійович — кандидат технічних наук, старший науковий співробітник, доцент кафедри авіаційних двигунів Національного авіаційного університету (Київ, Україна)

Статті розміщені в авторській редакції. Відповідальність за зміст та орфографію поданих матеріалів несуть автори.

© автори статей, 2025
© Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління, 2025
© Асоціація науковців України, 2025
© Науковий парк Національного Авіаційного Університету, 2025
© Видавнича група «Наукові перспективи», 2025

ЗМІСТ

СЕРІЯ «Економіка»

Danylenko V.V. 19
ECONOMIC MECHANISMS OF MODERN TOURISM MARKET DEVELOPMENT IN A GLOBAL CONTEXT

Pysarenko N.V., Bondar S.I., Bazarna O.V., Teteruk S.P., Danylenko Ye.S. 31
BIG DATA IN INTERNATIONAL MARKETING IN THE CONTEXT OF DIGITALIZATION

Бабич С.М., Сукрушева Г.О. 45
РОЛЬ SMM У ПРОСУВАННІ СТАРТАПІВ: АНАЛІЗ СТРАТЕГІЙ ТА ЕФЕКТИВНОСТІ В ЦИФРОВІЙ ЕКОНОМІЦІ

Величко В.А., Троян В.І., Полока С.Р. 56
ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ СТРАТЕГІЧНИХ ЗМІН НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Височанська О.В., Бойдуник Р.М. 66
АНАЛІЗ ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ МИТНОГО КОНТРОЛЮ В УКРАЇНІ

Георгіаді Н.Г., Григор'єва О.П. 78
БАНКІВСЬКЕ ФІНАНСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЄКТІВ МАЛОГО ТА СЕРЕДНЬОГО БІЗНЕСУ

Іоанно В.В., Шевченко Є.В. 92
ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ФІНАНСОВІЙ СИСТЕМІ: НОВІ ГОРИЗОНТИ ДЛЯ ПІДПРИЄМСТВ

Лещук Г.В., Кузьмін Т.Л., Кубарич Т.В. 101
ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННІ ЗАКЛАДІВ ХАРЧУВАННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Лизогуб А.О. 114
СИНЕРГЕТИЧНА МОДЕЛЬ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ СУЧАСНИХ ЕКОФЕРМ

Литвин О.В., Благополучна А.Г. 125
ОПТИМІЗАЦІЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОМУ ТА ТУРИСТИЧНОМУ БІЗНЕСІ

Мартинович Н.О., Сандулов Є.Г. 137
СТІЙКІ МОДЕЛІ УПРАВЛІННЯ ТРАНСПОРТНОЮ СКЛАДОВОЮ В ПРОЄКТАХ

Поляк-Свергун М.М. 149
ВПРОВАДЖЕННЯ МЕХАНІЗМУ ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ ЗА ВИКОРИСТАННЯМ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ В УКРАЇНІ

Рябикіна Н.І., Короленко О.Б., Рябикіна К.Г. 160
БІРЖОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДТРИМКИ ЕКОНОМІЧНОЇ СТАБІЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ: АНАЛІЗ РИЗИКІВ ТА ПЕРСПЕКТИВ ДЛЯ ПІДПРИЄМЦІВ

Станіславик О.В., Коваленко О.М. 175
ІМІТАЦІЙНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ОПТИМІЗАЦІЇ ОПЕРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ ПІДПРИЄМСТВА

СЕРІЯ «Державне управління»

Богданенко А.І. 191
КОМУНІКАЦІЯ УГКЦ ЯК ФАКТОР ГАРМОНІЗАЦІЇ РОЗВИТКУ ДЕМОКРАТИЧНОГО СУСПІЛЬСТВА: ДЕРЖАВНО-УПРАВЛІНСЬКИЙ АСПЕКТ

Бутник О.О. 208
АНАЛІЗ ВПЛИВУ ЦИФРОВИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ НА ГЕНДЕРНУ РІВНІСТЬ В ПУБЛІЧНІЙ СЛУЖБІ

Гайдученко С.О., Коляда Т.А. 221
ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНІ МЕХАНІЗМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ОХОРОНОЮ ЗДОРОВ'Я: СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ В УМОВАХ РЕФОРМ

Колісніченко Н.М. 229
«КЛАСТЕР МОТИВІВ» В УПРАВЛІННІ ПЕРСОНАЛОМ: АНАЛІЗ ПІДХОДІВ ДО ПРОЦЕСУ РОТАЦІЇ В СИСТЕМІ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ

Космірак А.В. 240
СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ СТИМУЛЮВАННЯ ПІДПРИЄМНИЦТВА В УМОВАХ ПОВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНИ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

Кришній П.І., Ярошов М.І. 253
ЗАВДАННЯ, ЩО ВИКОНУВАЛИСЬ ВІЙСЬКОВИМИ ФОРМУВАННЯМИ СПЕЦІАЛЬНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ СРСР, США, ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ ТА ІЗРАЇЛЮ У ПЕРІОД 1960-1979 рр.

Лаврентій Д.С. 260
ЗДОРОВ'Я НАЦІЇ ЯК КЛЮЧОВА СКЛАДОВА ЛЮДСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ ДЕРЖАВИ: ЄВРОПЕЙСЬКІ ОРІЄНТИРИ

Лазарів В.О. 281
КІБЕРБЕЗПЕКА ТА ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ: ВИКЛИКИ ТА МОЖЛИВОСТІ ДЛЯ ЕЛЕКТРОННИХ ПОСЛУГ

Лелеченко А.П. 292
МЕХАНІЗМИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ ПОВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ ІНФРАСТРУКТУРИ ТЕРИТОРІЙ З УРАХУВАННЯМ ПОТРЕБ ВЕТЕРАНІВ ВІЙНИ ТА ЧЛЕНІВ ЇХ СІМЕЙ

Матвіїшин Є.Г., Журавель Ю.В. 305
УРАХУВАННЯ МІГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ В ПРОЦЕСІ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ СФЕРИ ОСВІТИ

Пархоменко-Куцевіл О.І. 316
ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ТА ІНСТИТУТІВ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Пилипів М.С. 328
ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО РОЗВИТКУ МЕХАНІЗМІВ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Попов О.П. 339
ЦИФРОВА ВЗАЄМОДІЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ: АНАЛІЗ СВІТОВИХ ПРАКТИК

П'ятничук І.Д. 348
ОСОБЛИВОСТІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ВИЩОЮ ОСВІТОЮ В УКРАЇНІ

Сідельникова Л.П., Демченко В.М. 360
СОЦІАЛЬНА ВЗАЄМОДІЯ ВЛАДИ ТА ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА: СУЧАСНИЙ ВИМІР

Токарчук Д.М. 370
АДАПТАЦІЯ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ ВПРОВАДЖЕННЯ ПРОЄКТНО-ОРІЄНТОВАНОГО УПРАВЛІННЯ В ДІЯЛЬНІСТЬ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ

Томашевська А.В., Сурай І.Г., Жук О.І. 383
МЕХАНІЗМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ МАШИНОБУДІВНОГО КОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ

Трушевський С.С. 395
ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ПРОБЛЕМИ СОЦІАЛЬНО-КУЛЬТУРНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ

Ярощук Я.О. 406
ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ВПРОВАДЖЕННЯ ЦИФРОВІЗАЦІЇ У СИСТЕМУ ВИЩОЇ ОСВІТИ

СЕРІЯ «Право»

Атаманова Н.В., Луняченко І.В. 417
СИСТЕМА ЕЛЕКТРОННОГО ПРАВОСУДДЯ

Бондарчук Ю.В. 429
ПРАВО НА ПСИХІЧНЕ ЗДОРОВ'Я: ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ТА ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ

Виприцький А.О., Саксонов В.Б. 440
ВИСНОВКИ ЕКСПЕРТА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ У ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

Єфіменко В.Д. 450
ПРОФЕСІЙНЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО АДВОКАТА У СФЕРІ МИТНОЇ СПРАВИ

Запорожець А.А. 461
ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ТА ПОКАРАННЯ ЗА СЕКСУАЛЬНЕ НАСИЛЬСТВО

Іванов О.Ю. 471
САМОПРОГОЛОШЕНІ АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНІ УТВОРЕННЯ НА ТЕРЕНАХ УКРАЇНИ: ТЕОРЕТИКО-ІСТОРИЧНИЙ АНАЛІЗ

Камардіна Ю.В., Кундеус В.Г. 481
ВИКЛИКИ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ МІЖНАРОДНОГО ГУМАНІТАРНОГО ПРАВА В УКРАЇНІ

Кирдан Б.В., Кличков А.О., Кашперський Р.В. 497
ОСОБЛИВОСТІ РОЗГЛЯДУ ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ ЩОДО ВСТАНОВЛЕННЯ ФАКТУ НАРОДЖЕННЯ АБО СМЕРТІ ОСОБИ У ПОРЯДКУ ОКРЕМОГО ПРОВАДЖЕННЯ ПІД ЧАС ДІЇ ВОЄННОГО СТАНУ

Козенко О.О. 507
МІЖНАРОДНА ПРАКТИКА ТА ДОСВІД ПРОВЕДЕННЯ ЗАХОДІВ ПРОТИДІЇ ТЕРОРИЗМУ, РАДИКАЛІЗМУ, ЕКСТРЕМІЗМУ ТА ЇХ ПРОПАГАНДІ

Кройтор В.А. 519
ОСОБЛИВОСТІ ДОКАЗІВ ТА ДОКАЗУВАННЯ У СПРАВАХ ПРО ВСТАНОВЛЕННЯ ЮРИДИЧНИХ ФАКТІВ У ПОРЯДКУ ЦИВІЛЬНОГО СУДОЧИНСТВА

Макаров І.М. 532
ПРАВОВА КУЛЬТУРА АДВОКАТА ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ ЕТИКИ

Маньгора В.В., Гріщенко В.М., Луценко Ю.В., Шклярчук О.Л. 542
РОЛЬ МІЖНАРОДНОГО СУДУ ООН В СУЧАСНИХ УМОВАХ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ПРАВОПОРЯДКУ

Пікуля Т.О., Мерзлюк А.О. 557
СОЦІОКУЛЬТУРНА РОЛЬ ФІЛОСОФІЇ МИРУ В ПРОЦЕСІ ПОСТКОНФЛІКТНОГО ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНИ

Сидоренко Н.О. 564
ЕВОЛЮЦІЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІНСТИТУТУ ОРГАНІВ ТА ОСІБ, ЯКИМ ЗАКОНОМ НАДАНО ПРАВО ЗВЕРТАТИСЯ ДО СУДУ В ІНТЕРЕСАХ ІНШИХ ОСІБ

Старєв О.В., Олійник О.О. 580
РОЛЬ МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ПРАВ ЛЮДИНИ ПІД ЧАС ЗБРОЙНИХ КОНФЛІКТІВ

Тептюк Л.М. 592
ПАРЛАМЕНТСЬКЕ ПРАВО: ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПОНЯТТЯ

Чохрій В.С. 602
ПРАКТИКА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ У СФЕРІ АЛІМЕНТНИХ ПРАВОВІДНОСИН

Швец О.М. 611
ВІЙСЬКОВІ ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ДІТЕЙ: ПРАВОВІ АСПЕКТИ І ПРАКТИКА ПРИТЯГНЕННЯ ДО ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

СЕРІЯ «Педагогіка»

Boichevska I.B. 623
THEORETICAL BASIS OF USING MOBILE PHONES IN THE ENGLISH LANGUAGE CLASSROOM

Telychko N.V., Raikhel A.M., Hryhoriak L.I. 634
MASTERING THE METHODOLOGY OF USING BRAINSTORMING AS ONE OF THE CRITERIA FOR THE FORMATION OF PROFESIONAL COMPETENCE OF AN ENGLISH LANGUAGE TEACHER

Амонс М.А. 645
МЕТОДИ І ПРИЙОМИ КОЗАЦЬКОЇ ПЕДАГОГІКИ У ВИХОВАННІ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ

Бондаренко Л.С., Бондаренко В.А. 657
ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ДО ВИКОРИСТАННЯ КОМАНДНОЇ ВЗАЄМОДІЇ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

Бурка О.М., Столбинська О.В., Ковальова О.В. 668
МОДЕЛЬ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ-ФІЗИЧНИХ ТЕРАПЕВТІВ ОСНОВАМ ТАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ ПІД ЧАС ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ

Вдовичин Т.Я., Сікора О.В., Кобильник Т.П. 676
ІСТОРИЧНИЙ ЕКСКУРС: ЕТАПИ РОЗВИТКУ ТА ФОРМУВАННЯ КОНЦЕПЦІЇ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ

Ворник М.М., Біницька К.М., Глушок Л.М. 690
РОЗВИТОК КРИТИЧНИНОГО МИСЛЕННЯ ПІД ЧАС ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

Ганус С.О. 699
ДЕМОКРАТИЧНА ПОЛІТИКА ПЕРШОЇ ЧЕХОСЛОВАЦЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ ТА ЗМІНИ В ОРГАНІЗАЦІЇ ГРОМАДЯНСЬКОГО ВИХОВАННЯ В ОСВІТНІХ ЗАКЛАДАХ ПІДКАРПАТСЬКОЇ РУСІ У ПЕРШЕ ПОВОЄННЕ П'ЯТИРІЧЧЯ (1918-1923 рр.)

Гоштанар І.В. 721
ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ У ВИКЛАДАННІ ТА ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ: СУЧАСНІ ВИКЛИКИ

Дайнеко П.А. 731
АНАЛІЗ ДОСВІДУ УЧАСНИКІВ ЕКСТРЕМАЛЬНИХ ВИДІВ СПОРТУ ПОДОЛАННЯ СТРАХУ, ПРИРІВНЮЮЧИ ЦЕ ПОЧУТТЯ ДО ОСОБИСТОЇ СВОБОДИ

Демченко І.І., Григоренко Т.В. 740
БЕЗПЕКООРІЄНТОВАНЕ ІНКЛЮЗИВНЕ ОСВІТНЄ СЕРЕДОВИЩЕ: СОЦІАЛЬНО-КОМУНІКАЦІЙНИЙ АСПЕКТ

Довженко Т.О. 752
СУЧАСНИЙ ПОГЛЯД НА ФЕНОМЕН ДИТИНСТВА В ДИСКУРСІ ФІЛОСОФІЇ ОСВІТИ

Дубовик С.Г., Рекеда В.В. 763
ЗАСТОСУВАННЯ ЦИФРОВИХ ІНСТРУМЕНТІВ НА УРОКАХ НАВЧАННЯ АУДІЮВАННЯ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

Заліток Л.М., Глушко Н.В., Березовський Д.О. 773
СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПЕДАГОГІЧНОГО СПІЛКУВАННЯ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ

Зданевич Л.В., Хом'як О.А., Кирилович О.Ф. 780
ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ: ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ

Козловська І.М., Савка І.В., Нагачевська О.О., Вовчаста Н.Я. 791
ФОРМУВАННЯ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОЇ "СКАРБНИЧКИ" ДОСВІДУ ПЕДАГОГІЧНИХ ІДЕЙ ТА ПРОБЛЕМ

Корнєва В.М., Корнєва І.В., Корнєв В.В. 803
ІНТЕГРАЦІЯ СУЧАСНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ МОТИВАЦІЇ УЧНІВ У СЕРЕДНІЙ ОСВІТІ

Котило А.О. 817
МУЛЬТИМЕДІЙНІ РЕСУРСИ У ВИКЛАДАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ: ДОСВІД ВЕЛИКОБРИТАНІЇ ТА ШЛЯХИ ВПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ

Кройтор О.П., Ковальчук І.В. 824
ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС УРОКІВ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ В ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Кучай Т.П., Кучай О.В., Калиновська І.С. 838
ФОРМУВАННЯ ІНКЛЮЗИВНОЇ КУЛЬТУРИ У ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Куявець Д.М., Богданов М.В., Волков М.С. 845
ВПЛИВ СПОРТИВНОГО ТРЕНУВАННЯ НА ВОЛЮ ТА СТІЙКІСТЬ СПОРТСМЕНІВ

Лаппо В.В. 851
ПЕРЕДУМОВИ ФОРМУВАННЯ СПРЯМОВАНОСТІ СТУДЕНТІВ УНІВЕРСИТЕТУ ДО ДУХОВНОГО САМОВДОСКОНАЛЕННЯ

Лівак П.Є. 862
ДОСЛІДЖЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ МОДЕЛІ МЕТОДИЧНОЇ СИСТЕМИ НАВЧАННЯ МЕДИКО-БІОЛОГІЧНИХ ДИСЦИПЛІН МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО СЕРЕДОВИЩА

Макарчук В.В., Амонс А.А. 874
ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОСТІ ІДЕНТИЧНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ У ПРОЦЕСІ ПОЗАКЛАСНОЇ РОБОТИ

Маркевич О.В. 885
ЦИВІЛІЗАЦІЙНИЙ ПІДХІД ДО ВИКЛАДАННЯ ІСТОРІЇ КРАЇН АЗІЇ В НОВИЙ ЧАС: МЕТОДИЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ

Мартинчук І.І., Немеришин В.М. 898
ФОРМУВАННЯ ІСТОРИЧНОЇ СВІДОМОСТІ ЯК СКЛАДОВОЇ ГРОМАДЯНСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ШКОЛЯРІВ

Мироненко С.Г., Плужнікова Т.В., Дерев'янко Т.В., Ілюха Л.М., Власенко Н.О. 912
АДАПТАЦІЯ НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ ДО ФІЗИЧНИХ НАВАНТАЖЕНЬ: АНАТОМІЧНІ ТА ФІЗІОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ

Мурзіна О.А. 919
КОНСТРУЮВАННЯ ЗМІСТУ ФОРМУВАННЯ МЕДІАКОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ У ПРОЦЕСІ ДОКЛІНІЧНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ В МЕДИЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Оніщук І.В., Павленко О.В., Дем'янюк Н.О. 930
РОЛЬ АКАДЕМІЧНОЇ МОБІЛЬНІСТІ У ФОРМУВАННІ МОВЛЕННЄВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ІНОЗЕМНОЮ МОВОЮ

Пак А., Юмрукуз А.А., Оськіна Н.О. 941
МУЛЬТИМОДАЛЬНІСТЬ У ФУНКЦІОНУВАННІ ТА ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ (НА ПРИКЛАДІ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ)

Пензай С.А. 952
МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО НАВЧАННЯ НАСТІЛЬНОГО ТЕНІСУ В ОСВІТНІХ ЗАКЛАДАХ

Петров С.О. 963
КОМПЛЕКСНА СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ПРОФОРІЄНТАЦІЄЮ: ОЦІНЮВАННЯ ТА ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ

Свиридюк О.В. 974
ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ПРОФЕСІЙНО-ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ МАГІСТРІВ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

Сокіл А.А. 981
ДИДАКТИЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ЮРИСТІВ В УМОВАХ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ

Сторожук В.А., Бояринова І.О., Хоруженко Т.А. 997
ПІДПРИЄМНИЦЬКА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК КЛЮЧОВИЙ КОМПОНЕНТ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПЕДАГОГІВ

Титаренко О.О., Комашко В. 1009
ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ТЕХНОЛОГІЙ ЗАСОБАМИ ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Утрин Ю.О., Британ В.Б., Столярчук І.Д., Гольський В.Б., Лешко Р.Я., Кузик О.В., Даньків О.О., Паньків Л.І. 1023
НАОЧНА ІНТЕРПРЕТАЦІЯ КВАНТОВОГО ЕФЕКТУ ГОЛЛА

Фордзюн Ю.І., Росул Р.В., Габовда О.В. 1036
СУЧАСНІ АКЦЕНТИ НА ПІДГОТОВЦІ КВАЛІФІКОВАНИХ ФАХІВЦІВ В ГАЛУЗІ ПРИКЛАДНОЇ МЕХАНІКИ

Шейко А.О., Фідяєва Т.С. 1044
РОЛЬ НАСТАВНИЦТВА У ВИХОВАННІ МАЙБУТНІХ ЛІДЕРІВ. ДОСВІД США ТА ЄВРОПИ

Ящук Т.А. 1053
ЗНАЧЕННЯ ПРОЄКТНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ У СИСТЕМІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ

СЕРІЯ «Історія та археологія»

Klish A.B., Seko Ya.P. 1063
THE ROLE OF BOHDAN KHAVARIVSKY IN THE DEVELOPMENT OF THE EDUCATION SYSTEM OF TERNOPIL'S REGION

Бачeнко А.О. 1076
НАЦІОНАЛЬНИЙ ТА ЕТНІЧНИЙ ВИМІР У ПОШИРЕННІ ПРАВДИ ПРО ГОЛОДОМОР 1932–1933 РОКІВ ЗА МЕЖАМИ УКРАЇНИ

Боровський А.А. 1097
НАПРЯМИ АТЕЇСТИЧНОЇ ПРОПАГАНДИ ТА ЇХ ВПЛИВ НА МЕНТАЛЬНІСТЬ РЕЛІГІЙНОГО СВІТОГЛЯДУ

Ганус С.О. 1109
МИХАЙЛО ПЕТРО БОЇМ ТА ДИНАМІЧНИЙ СТАРТ ВІТЧИЗНЯНОЇ КИТАЇСТИКИ У XVII СТОЛІТТІ

Голиш Г.М. 1124
УЧАСТЬ НЕПОВНОЛІТНІХ УКРАЇНЦІВ В АНТИНАЦИСТСЬКОМУ РУСІ ОПОРУ НА ТЕРИТОРІЇ РАЙХСКОМІСАРІАТУ «УКРАЇНА» В 1941–1944 РР.

Гуменюк О.В. 1142
ПРИВАТНІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ РОДИНИ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ РАДЯНСЬКОЇ ІДЕОЛОГІЇ

Дем'янчук А.Л. 1154
ІСТОРІЯ КОСТЕЛУ СВЯТОГО ЙОСИФА (1752–1766) В ПІДГІРЦЯХ

Кізлова А.А. 1167
ЧОЛОВІЧА ГІМНАЗІЯ М. ПРИЛУКИ В НЕОФІЦІЙНІЙ ЧАСТИНІ «ПОЛТАВСЬКИХ ЄПАРХІАЛЬНИХ ВІДОМОСТЕЙ»

Колесник О.В., Печорін О.М. 1186
АНАЛІЗ ЕВОЛЮЦІЇ ШТУРМОВИХ ДІЙ В ІСТОРІЇ, АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ В СУЧАСНОСТІ

Костючок П.Л., Борчук С.М., Адамович С.В. 1198
ЖІНОЧІ ВОЛОНТЕРСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ ПІД ЧАС ВЕЛИКОЇ ВІЙНИ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

Лозинський Р.М., Кучинська І.В. 1207
"TYPUS ORBIS TERRARUM" – КАРТА СВІТУ УКРАЇНСЬКОГО ГРАВЕРА І ДРУКАРЯ ІВАНА ФИЛИПОВИЧА, НАДРУКОВАНА У ЛЬВОВІ В 1746 р.

Луцик Д.О. 1225
КЛАСИФІКАЦІЯ, ХРОНОЛОГІЯ Й ТИПИ ПОСЕЛЕНЬ РЕГІОНУ СЕРЕДНЬОГО ПОДНІСТРОВ'Я

Матвіїв Ю. В. 1235
ПОЛІТИЧНІ ПАРТІЇ УКРАЇНИ В УМОВАХ ПОВНОМАСШТАБНОЇ ВІЙНИ : ІДЕОЛОГІЧНА ЕВОЛЮЦІЯ ТА ВИКЛИКИ

Нижник С.В. 1244
ВНЕСОК АКАДЕМІКА УААН О.О. СОЗІНОВА В СТАНОВЛЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ АГРАРНИХ НАУК

Руснак Ю.І., Топольніцький В.В., Остапенко А.І. 1255
РЕТРОСПЕКТИВНИЙ ОГЛЯД КОДИФІКАЦІЇ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ У СФЕРІ ОБОРОНИ (2022-2023 рр.)

Священко З.В., Шамрай О.Г., Никитенко В.В. 1271
РОЛЬ МЕЛІОРАТИВНОГО КРЕДИТУ В СТАНОВЛЕННІ КАПІТАЛІСТИЧНОГО СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА В СЕРЕДНІЙ НАДДНІПРЯНЩИНІ (ДР. ПОЛ. XIX – ПОЧ. XX СТ.)

Сиротюк Н.В., Зубрик М.С. 1281
МІЖНАРОДНІ КОНТАКТИ ГАЛИЦЬКИХ УКРАЇНЦІВ НАПРИКІНЦІ XIX – НА ПОЧАТКУ XX СТ. (ЗА МАТЕРІАЛАМИ ЧАСОПИСУ «РУСЛАН»)

Храмова-Баранова О.Л., Кудревич В.В., Саєнко А.А. 1293
РОЛЬ ТА ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНОГО ДИЗАЙНУ В ФОТОГРАФІЦІ

Чечелюк О.Ю. 1302
ГЕЛЬСІНСЬКІ УГОДИ 1975 РОКУ: ШЛЯХ ДО ПІДПИСАННЯ, ОЧІКУВАННЯ ТА НАСЛІДКИ

Шеретюк В.М., Карпухіна Т.О., Санжаревський О.І. 1313
ВПЛИВ РОСІЙСЬКО-ТУРЕЦЬКОГО ПРОТИСТОЯННЯ У КОНТЕКСТІ СХІДНОГО ПИТАННЯ НА ЛІКВІДАЦІЮ АВТОНОМІЇ УКРАЇНИ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ XVIII СТОЛІТТЯ

УДК 005+338.47:656

https://doi.org/10.52058/2786-6300-2025-1(31)-137-148

Мартинович Наталія Олександрівна кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту та публічного управління, Державний податковий університет, м. Ірпінь, тел.: (044) 499-99-369, https://orcid.org/0000-0001-9884-6052

Сандулов Євген Геннадійович здобувач вищої освіти ІІ магістерського рівня кафедри менеджменту та публічного управління, Державний податковий університет, м. Ірпінь. тел.: (095) 097-12-66, https://orcid.org/0009-0003-2576-3063

СТІЙКІ МОДЕЛІ УПРАВЛІННЯ ТРАНСПОРТНОЮ СКЛАДОВОЮ В ПРОЄКТАХ

Анотація. Наразі управління транспортною складовою проєктів є одним із ключових чинників забезпечення ефективності їх реалізації. Зростаюча складність логістичних систем, необхідність оптимізації ресурсів та зниження витрат на транспортування, обумовлюють потребу в інноваційних підходах до управління транспортними процесами. З іншого боку, глобальні виклики, та необхідність досягнення Цілей сталого розвитку ООН, вимагають впровадження моделей, які враховують економічні, екологічні та соціальні аспекти. Стійкі моделі управління забезпечують не лише гнучкість і адаптивність до змін в оточенні проєкту, але й довготривалу стабільність транспортних систем, спрямовану на зменшення впливу на довкілля. Мета статті полягає у розробці теоретичних, методичних й прикладних аспектів, щодо стійких моделей управління транспортною складовою в проєктах. Задля досягнення поставленої мети в статті, на засадах узагальнення теоретико-методичних основ з управління транспортною складовою в проєктах встановлено певні прогалини суть яких зводиться до того, що в сучасній науці мало розробленою залишається проблематика ідентифікації стійкості моделей управління. Проведено систематизацію відомих моделей управління транспортною складовою в проєктах та запропоновано авторську класифікацію. Доведено необхідність виокремлення поняття «стійка модель», запропоновано авторське визначення. Аргументовано, що основу управління транспортною складовою в проєктах з використанням стійкої моделі, окрім системного, складає інноваційний підхід. Виокремлено чотири базові ознаки стійкої моделі управління транспортною складовою в проєктах, такі як: адаптивність, екологічна відповідальність, економічна ефективність, соціальна інтеграційність. Розроблено критерії ідентифікації стійкості моделі управління транспортною складовою в проєктах.

Ключові слова: управління, транспорт, проєкт, проєктна діяльність, моделювання, стійкий розвиток

Martynovych Nataly Oleksandrivna PhD in Economics, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Management and Public Administration, State Tax University, Irpin, tel.: (044) 499-99-369, https://orcid.org/0000-0001-9884-6052

Sandulov Yevhen Hennadiyovych Master's degree, State Tax University, Irpin, tel.: (095) 0971266, https://orcid.org/0009-0003-2576-3063

SUSTAINABLE MODELS FOR MANAGING THE TRANSPORT COMPONENT IN PROJECTS

Abstract. Currently, the management of the transport component of projects is one of the key factors in ensuring the effectiveness of their implementation. The increasing complexity of logistics systems, the need to optimize resources and reduce transportation costs, determine the need for innovative approaches to the management of transportation processes. On the other hand, global challenges and the need to achieve the UN Sustainable Development Goals require the implementation of models that take into account economic, environmental and social aspects. Sustainable management models provide not only flexibility and adaptability to changes in the project environment, but also long-term stability of transport systems aimed at reducing the impact on the environment. The purpose of the article is to develop theoretical, methodological and applied aspects of sustainable models of managing the transport component in projects. In order to achieve the goal set in the article, on the basis of the generalization of the theoretical and methodological foundations of the management of the transport component in projects, certain gaps have been established, the essence of which boils down to the fact that in modern science, the problem of identifying the stability of management models remains poorly developed. The systematization of known models of managing the transport component in projects was carried out and the author's classification was proposed. The necessity of distinguishing the concept of "sustainable model" is proved, the author's definition is proposed. It is argued that the basis of the management of the transport component in projects using a sustainable model, in addition to the systemic one, is an innovative approach. Four basic features of a sustainable model of managing the transport component in projects are singled out, such as: adaptability, environmental responsibility, economic efficiency, social integration. Criteria for identifying the sustainability of the transport component management model in projects have been developed.

Keywords: management, transport, project, project activity, modeling, sustainable development

Постановка проблеми. Управління транспортною складовою відіграє ключову роль у забезпеченні ефективності реалізації проєктів у різних галузях економіки. Сучасні проєкти вимагають інтеграції передових методів планування, координації та моніторингу транспортних процесів для зниження витрат, підвищення надійності постачань і дотримання термінів. Зростаюча складність логістичних систем, розвиток цифрових технологій, війна, а також необхідність адаптації до нових економічних, соціальних і екологічних викликів обумовлюють потребу у пошуку стійких моделей управління транспортною складовою. Відсутність чітко структурованих моделей, здатних враховувати специфіку сучасних проєктів, створює ризики для їх успішного виконання. У цьому контексті дослідження моделей управління транспортною складовою є важливим для розробки інструментів, що забезпечують оптимізацію процесів і досягнення стратегічних цілей проєктів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Основу ключових висновків, що представлені в цій статті складає аналіз результатів досліджень різних авторів. Так, спираючись на роботи Г. Кларка і Дж. Райта, які присвячувалися стратегіям та моделям управління транспортною складовою, встановлено, що їх підхід оптимізації маршрутів транспортування (метод економії), є базовим в сучасних моделях управління перевезеннями в проєктах [1, С. 568-581]. Роботи Дж. Лапорта, Ю. Нобера, Д. Арпіна, складають основу математичного моделювання оптимізації транспортних мереж, включаючи задачі проєктного управління транспортними потоками [2, С. 293–310].

Використанню цифрових технологій у моделях управління транспортом, присвячені роботи М. Крістофера В. Гогунського, Д. Лук'янова, О. Власенко [3, 4, С. 26–28]. Завдяки цим дослідженням встановлені концептуальні засади ланцюгів постачання, які інтегрують транспортну складову, з акцентом на автоматизацію процесів і зменшення витрат, що дозволяє більш ефективно керувати великими обсягами даних і підтримувати прийняття рішень у режимі реального часу.

Екологічно орієнтовані моделі управління транспортом, що висвітлені зокрема в роботах Мак-Кіннона, орієнтовані на забезпечення зменшення викидів парникових газів і використання енергоефективних транспортних засобів. Методичні засади інтеграції транспорту в ланцюги постачання з орієнтацією на екологічну складову в межах управління проєктами ще на початку 2000-х років розроблялися американськими вченими Р. Хэндфилдом та Е. Николсом [5, С. 125-131], завдяки чому, сучасна наука має в своєму арсеналі алгоритми та схеми зменшення транспортних витрат не оминаючи екологічну компоненту. Так, на роботах окреслених авторів ґрунтуються результати досліджень української наукині Ю. Чорток, яка адоптувала класичні моделі до локальних умов та розробила методичний інструментарій оцінки впливу транспортної складової на довкілля при формуванні транспортної політики в проєктах [6, С. 165-172].

Імітаційні та оптимізаційні моделі маршрутизації та транспортування, з акцентом на використанні теорії графів і евристичних алгоритмів досліджувалися Д. Берцімасом, Д. Сімчі-Левіном, А. Мурадяном [7, С. 286-304, 8, С. 229–241]. Також імітаційні моделі для оптимізації вантажних потоків у будівельних проєктах використовувалися в роботах А. Загорулько, який обґрунтовує доцільність використання програмних комплексів Arena, AnyLogic. Авторки С. Русанова, М. Перепічко [9], шляхом узагальнення світових практик виокремили особливості портової діяльності та довели її вплив на формування системи менеджменту в транспортній логістиці. Практичні аспекти впровадження моделей управління транспортом висвітлюються в дослідженнях Г. Ейтутіс, С. Крищенко, О. Зіць. Вони зосереджували увагу на проблемах управління транспортними потоками у великих інфраструктурних проєктах, розглядаючи практичні кейси впровадження моделей на залізничному транспорті. Доречи, цю ідею було запозичено під час реалізації власних досліджень [11, С. 58-63, 12. С. 288-290].

Прикладні імперативи використання мультимодальних підходів розглядаються в роботах Т. Ноттебума і Жана Поля Родріго [13, С. 1-5]. Ці фахівці пропонували здійснювати управління мультимодальними транспортними мережами, через поєднання автомобільного, залізничного і морського транспорту. А. Мурадян, О. Кузькін, Н. Ремзіна, спираючись на концептуальні основи стійкого розвитку і парадигму науково-технічного розвитку запропонували концептуальну модель предметної області «розумний порт» [8, С. 229–241.]. В статті М. Куценко, О. Костєнніков, П. Яремович, З. Люльчак, С. Ворошнов запропоновано авторське визначення стійкої логістики, що дозволило розширити наукове бачення її змісту з урахуванням сучасних викликів, а також позначити її роль у забезпеченні сталого розвитку, а також на прикладі українських портів показано управління мультимодальними перевезеннями з урахуванням змін умов транспортування в реальному часі [14, С. 91-101].

Розвитку мультимодальних перевезень в контексті досягнення цілей європейського зеленого курсу приділяється увага науково-дослідних установ Національної академії наук України. Зокрема, ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М. І. Долішнього НАН України», сумісно з Університетом - Вища школа бізнесу, Дебрецена та Орадя; Інститутом географії Словацької академії наук, в рамках реалізації міжнародного проєкту Visegrad Grant+ Programme «Increasing the capacity of freight transportation infrastructure on EU-Ukraine borders» № 22220189 («Розвиток інфраструктури вантажних перевезень вздовж кордону ЄС з Україною»), окреслено низку проблем, які вимагатимуть додаткових зусиль з боку органів влади, бізнесу та громадськості, при цьому в якості дієвих механізмів виділяються концептуальні засади стійкого розвитку, активізація мультимодальних перевезень, проєктна діяльність [15].

Представлений перелік досліджень не є вичерпним. Однак, не зважаючи на популярність та достатню розробленість проблематики, актуальними залишаються питання уточнення категоріального апарату, систематизації видів моделей управління транспортною складовою в проєктах, їх адаптації до

специфіки проєктів і інтеграції стандартів стійкого розвитку. Відтак, **Мета статті** полягає у розробці теоретичних, методичних й прикладних аспектів, щодо стійких моделей управління транспортною складовою в проєктах.

Виклад основного матеріалу дослідження. Як показав аналіз існуючого наукового доробку, розвиток моделей управління транспортною складовою має кілька ключових напрямків: оптимізація маршрутів і витрат, екологічна адаптація, впровадження цифрових технологій, імітаційне моделювання та управління мультимодальними перевезеннями. Однак, стійкі моделі управління транспортною складовою в проєктах на переконання автора, мало обговорюються дослідниками і мають фрагментарний характер. Так, наприклад, в статті А. Мурадяна та ін., пропонується визначення «розумний порт», «стійка логістика» та надається концептуальна модель розумного порту, однак, залишається не з'ясованим питання чи є ця модель стійкою.

Про стійку логістику говориться в статті М. Куценко та співавторів, де ними пропонується під такою розуміти «область теоретико-прикладних знань про оптимальне управління дискретними та безперервними потоками у виробництві, основною метою якого є задоволення потреб усіх стейкхолдерів логістичної системи при мінімізації негативного впливу на навколишнє середовище та досягненні стабільного балансу між екологічними, економічними та соціальними завданнями логістики» [14, С. 91-101]. З огляду на визначення, можна припустити, що стійка логістика повинна базуватися на стійких моделях. Однак – це треба довести. Екологічно орієнтовані моделі управління транспортом Мак-Кіннона [16], не зважаючи на врахування двох складових стійкого розвитку (екологічної, економічної), не можна вважати стійкими, адже, не зрозумілими залишаються критерії стійкості, що додатково доводить доцільність окреслення ознак стійкості моделей. Адаптивна модель Ю. Чорток, яка враховує вплив транспортної складової на довкілля, також представляє цікавість з точки зору її ідентифікації на предмет стійкості.

Окреслення ознак стійкості відбувалось на засадах узагальнення існуючого наукового доробку, шляхом систематизації різних видів моделей. Як показав аналіз літературних джерел, в науці описано від п'ятнадцяти до двадцяти моделей управління транспортною складовою в проєктах, при цьому деякі моделі дублюються (мають різні назви і однакові характеристики). Також встановлено, що в залежності від області наукових інтересів різні автори по різному їх групують. В цілому варто зауважити, що донині не існує уніфікованої класифікації моделей управління транспортною складовою в проєктах, так як відсутнім є поняття «стійка модель».

Авторська класифікація моделей (рис. 1) складається з семи базових класифікаційних ознак, які обиралися з огляду на ключові положення стійкого розвитку та з урахуванням сучасних тенденцій розвитку логістики як у світі, так і в Україні. Класифікаційні ознаки об'єднують в собі сімнадцять видів моделей, кожна з яких може бути з високою, середньою та низькою стійкістю.

Види моделей	Класифікаційна ознака
	1. За рівнем деталізації управління
	Макромоделі орієнтовані на стратегічне планування транспортних процесів у межах всього проєкту. Враховують глобальні логістичні потоки, бюджет і основні терміни. **Мікромоделі** деталізують конкретні операції транспортування, такі як оптимізація маршруту, завантаження транспортних засобів.
	2. За рівнем автоматизації
	Традиційні (ручні) моделі базуються на класичних методах управління: графіки Ганта чи сітьові графіки, без автоматизованих рішень. **Інтегровані цифрові моделі** використовують спеціалізовані програмні комплекси (ERP-системи, TMS) для оптимізації транспортної складової.
	3. За функціональною спрямованістю
	Моделі планування зосереджені на прогнозуванні потреб у транспортуванні, розробці маршрутів і розкладів. **Моделі координації** забезпечують узгодженість дій усіх учасників транспортного процесу (замовників, перевізників, складів). **Моделі контролю** дозволяють відстежувати виконання транспортних операцій і оперативно вносити корективи.
	4. За використовуваними методами
	Оптимізаційні моделі базуються на математичному моделюванні та методах оптимізації (лінійне програмування, теорія графів). **Імітаційні моделі** дозволяють моделювати транспортні процеси за допомогою комп'ютерних симуляцій для аналізу сценаріїв. **Евристичні моделі** використовують спрощені алгоритми й евристики для швидкого знаходження наближених рішень.
	5. За галузевою специфікою
	Моделі для промислових проєктів оптимізація доставки сировини, обладнання, готової продукції. **Моделі для будівельних проєктів** управління перевезеннями будівельних матеріалів і техніки. **Моделі для логістичних проєктів** управління ланцюгами постачання і розподілу продукції.
	6. За впливом екологічних факторів
	Класичні моделі орієнтовані лише на економічні показники (час і вартість). **Екологічно орієнтовані моделі** враховують мінімізацію викидів CO_2, використання енергоефективних транспортних засобів.
	7. За типом використаного транспорту
	Універсальні моделі застосовуються для будь-яких видів транспорту (автомобільного, залізничного, морського). **Спеціалізовані моделі** адаптовані для конкретного типу транспорту (наприклад, авіаційного або мультимодального).

Рис. 1. Класифікація моделей управління транспортною складовою в проєктах
Джерело: авторська розробка

Ідея виокремлення поняття «стійка модель», ґрунтується на ключових концептуальних засадах стійкого розвитку. Поняття «стійкий розвиток» вперше було введено у 1987 році в доповіді ООН «Наше спільне майбутнє» [17]. Воно визначає розвиток, що задовольняє потреби сучасного покоління, не ставлячи під загрозу здатність майбутніх поколінь задовольняти свої потреби. Концепція стала основою для глобальних ініціатив, спрямованих на збереження довкілля, соціальну рівність і економічне зростання. Ця концепція об'єднала екологічні, економічні та соціальні аспекти, формуючи нову парадигму планування та управління. Враховуючи сказане, сьогодні, спостерігається переорієнтація широкого спектру фундаментальних та прикладних досліджень на досягнення прогресу у стійкому розвитку, який являє собою динамічний процес досягнення цілей сталого розвитку (далі ЦСР) (рис. 2). Вимірювання прогресу здійснюється через індикатори, що оцінюють досягнення конкретних ЦСР. Інструментами вимірювання є глобальні звіти ООН, національні статистичні дані та індекси, наприклад Індекс сталого розвитку.

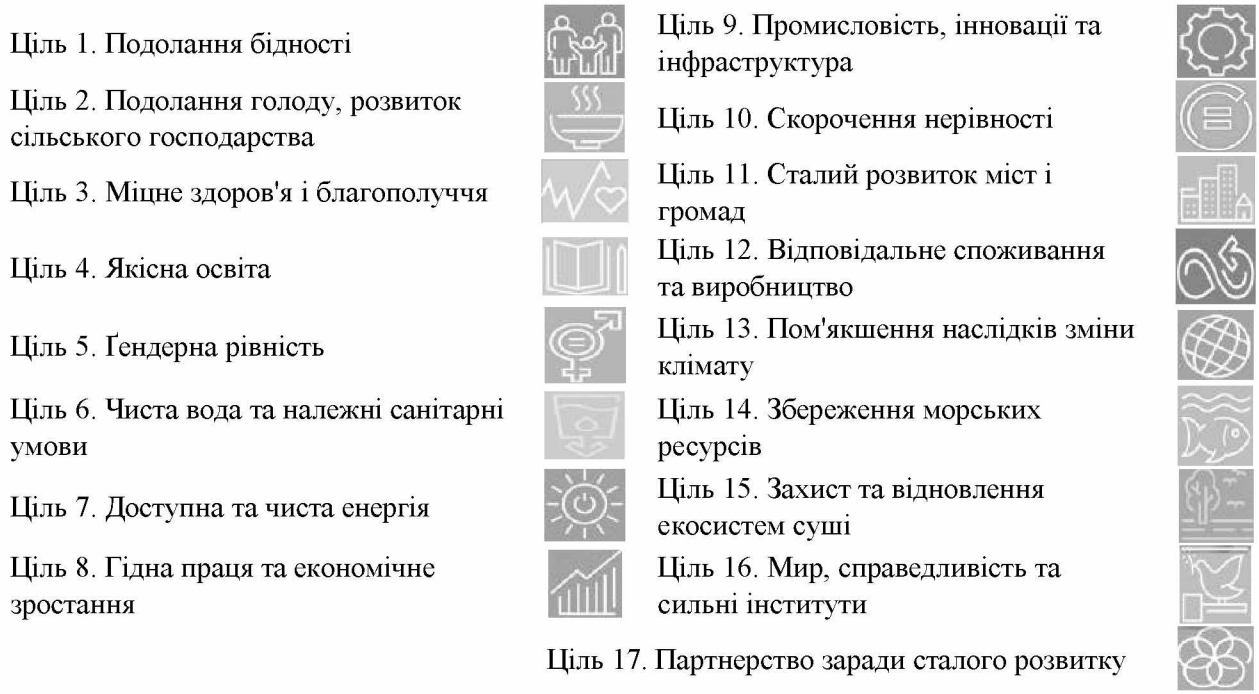

Рис. 2. Сімнадцять цілей для перетворення нашого світу
Джерело: складено авторами на засадах [18]

Таким чином, поняття «стійка модель» є своєрідною відповіддю на необхідність об'єднання екологічних, економічних і соціальних аспектів у логістичних процесах. Це своєрідний маркер, яким позначаються відомі науці моделі (рис. 1). Варто згадати, що одним з ключових методів дослідження

логістичних систем – є побудова моделей. Відтак, під стійкою моделлю в статті розуміється сукупність методів і інструментів, спрямованих на вдосконалення транспортних процесів у межах проєкту з урахуванням екологічних, економічних і соціальних аспектів. Зазначимо, що в основі управління транспортною складовою в проєктах з використанням стійкої моделі лежить інноваційний підхід, який передбачає використання прогресивних цифрових систем моніторингу, орієнтацію на досягнення прогресу у стійкому розвитку, в тому числі інтеграцію екологічних та соціальних стандартів. З огляду на сказане можемо виокремити характерні риси (ознаки) стійкої моделі (рис. 3), які покладено в основу її ідентифікації (табл. 1).

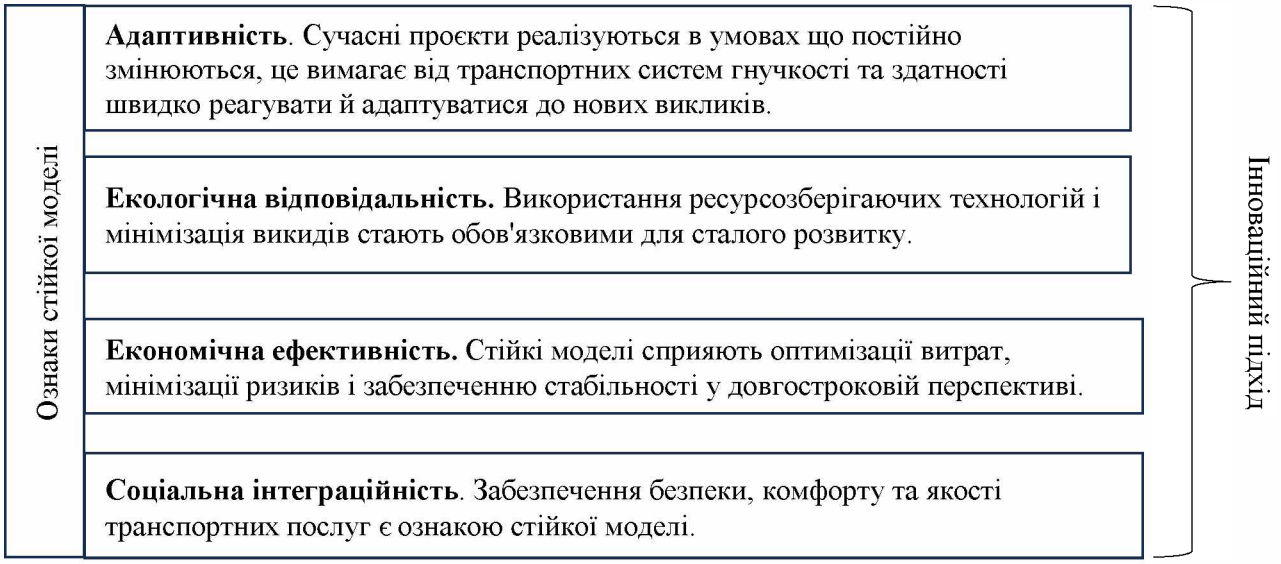

Рис. 3. Ознаки стійкої моделі управління транспортною складовою в проєктах

Джерело: складено автором

Стійка модель дозволяє враховувати не лише оперативні потреби, а й довгострокові стратегічні наслідки використання транспортних ресурсів, таких як вплив на довкілля, можливість адаптації до змін в оточенні (економічна нестабільність, кліматичні ризики, ризики війни тощо). Крім того, важливим аспектом що відрізняє стійку модель від не стійкої є факт використання цифрових засобів забезпечення ефективності соціальної, економічної, екологічної компонент стійкого розвитку. Відтак, окреслені ознаки моделі управління транспортною складовою в проєктах дозволяють сформувати наступні критерії стійкості (табл. 1).

Таблиця 1.

Критерії ідентифікації стійкості моделі управління транспортною складовою в проєктах

№ з/п	Ступінь стійкості	Критерій стійкості
1	Висока стійкість	Використання цифрових систем моніторингу (TMS, ERP). Інтеграція екологічних стандартів (зменшення викидів, енергоефективність). Інтеграція соціальних стандартів (забезпечення безпеки, комфорту та якості транспортних послуг) Наявність резервних маршрутів для зменшення ризиків збоїв.
2	Середня стійкість	Використання часткової автоматизації. Орієнтація на окремі процеси управління. Наприклад, маршрутизація без якоїсь однієї складової (екологічної або соціальної).
3	Низька стійкість	Ручне управління транспортними потоками. Відсутність адаптивності до змін. Наприклад, погодних умов або ринку. Відсутність орієнтації на досягнення прогресу ЦСР.

Джерело: авторська розробка

Окреслені критерії дають змогу впорядкувати різні види моделей управління залежно від їх характеристик і класифікаційних ознак, що сприяє виокремленню сильних і слабких сторін кожної моделі. На засадах представлених теоретичних розробок можна проводити комплексний аналіз стійкості кожної моделі, оцінювати моделі на предмет досягнення прогресу у стійкому розвитку. Для керівників проєктів і менеджерів з логістики авторські пропозиції можуть слугувати в якості практичного інструменту вибору оптимальної моделі управління з урахуванням специфіки проєкту, його цілей і обмежень, що забезпечує оптимізацію транспортних процесів, мінімізацію ризиків і витрат, як у невеликих короткотривалих, так і масштабних довготривалих проєктах.

Висновки. На засадах узагальнення теоретико-методичних основ з управління транспортною складовою в проєктах встановлено певні прогалини суть яких зводиться до того, що в сучасній науці мало розробленою залишається проблематика ідентифікації стійкості моделей управління. З огляду на що, в статті проведено систематизацію відомих моделей управління транспортною складовою в проєктах та запропоновано авторську класифікацію, що складається з семи ознак й сімнадцяти видів моделей, яка на відміну від існуючих позбавлена дублювання й містить оптимальний набір класифікаційних ознак з огляду на теперішні тенденції.

Шляхом аналізу й синтезу результатів досліджень інших авторів доведено необхідність виокремлення поняття «стійка модель», під якою авторами запропоновано розуміти сукупність методів і інструментів, спрямованих на вдосконалення транспортних процесів у межах проєкту з урахуванням екологічних, економічних і соціальних аспектів. Аргументовано, що основу управління

транспортною складовою в проєктах з використанням стійкої моделі, окрім системного, складає інноваційний підхід, який передбачає використання прогресивних цифрових систем моніторингу, орієнтацію на досягнення прогресу у стійкому розвитку, в тому числі інтеграцію екологічних та соціальних стандартів.

Використовуючи ідуктивно-дедуктивний метод виокремлено чотири базові ознаки стійкої моделі управління транспортною складовою в проєктах, такі як: адаптивність, екологічна відповідальність, економічна ефективність, соціальна інтеграційність. Розроблено критерії ідентифікації стійкості моделі управління транспортною складовою в проєктах, який на думку авторів може бути високий, середній і низький. Авторські пропозиції сприяють вирішенню тріади наукових задач теоретичної, методичної і прикладної спрямованості. Вони є доцільними і необхідними для забезпечення системного підходу до управління, підвищення ефективності проєктів, досягнення цілей сталого розвитку. Це інструмент, який полегшує аналіз, вибір і впровадження оптимальних рішень у транспортній сфері.

Література:

1. Clarke G., Wright J.W. Scheduling of vehicles from a central depot to a number of delivery points. *Operations Research*. 1964. 12(4). P. 568-581. DOI: https://doi.org/10.1287/opre.12.4.568

2. Laporte G, Nobert Y, Arpin D. An Exact Algorithm for Solving a Capacitated Location-Routing Problem. *Annals of Operations Research*. 1986. №6. P. 293–310. DOI: https://doi.org/10.1007/BF02023807

3. Christopher M. Logistics and supply chain management : creating value-adding networks. 4th ed. Pearson Education Limited 2011. 289 p. https://industri.fatek.unpatti.ac.id/wp-content/uploads/2019/03/256-Logistics-Supply-Chain-Management-Martin-Christopher-Edisi-1.pdf

4. Гогунський В.Д., Лук'янов Д. В., Власенко О. В. Визначення ядер знань на графі компетенцій проектних менеджерів. *Східноєвропейський журнал передових технологій*. №1/10 (55). 2012. С. 26–28. DOI: 10.20998/2413-3000.2017.1225.1

5. Handfield R. Nichols E. Routing Optimization Techniques in Transportation Logistics Using the Clarke-Wright Algorithm. *IEEE Transactions on Systems, Man, and Cybernetics*. 2018. 42(6). P. 125-131.

6. Чорток Ю.В. Напрями зниження негативного еколого-економічного впливу логістичної системи. *Механізм регулювання економіки*. 2007. № 3. С. 165-172.

7. Bertsimas D., Simchi-Levi D. A New Generation of Vehicle Routing Research: Robust Algorithms. *Addressing Uncertainty*. 1996. 44(2). P. 286-304. DOI:10.1287/opre.44.2.286

8. Muradian, A., Kuzkin, O., & Remzina, N. (2023). Logistics of Smart Port in Ukraine: Problems and Prospects in the Conditions of Sustainable Development. *Problemy Ekorozwoju*. 18(2). P. 229–241. DOI: https://doi.org/10.35784/preko.4036

9. Русанова С., Перепічко М. Моделі управління морськими портами: світові практики. *Економіка та суспільство*. (61). DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-61-102.

10. Ейтутіс Г.Д., Крищенко С.О., Зіць О.Є. Характеристика світових моделей управління інфраструктурою залізничного транспорту. *Економіка і суспільство*. 2017. № 9. URL: https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/issue/view/15

11. Мартинович Н.О., Лиза В.В. Аналіз успішних кейсів сталого економічного розвитку на засадах проєктного управління в умовах повоєнної відбудови України. Управління проєктами: проєктний підхід в сучасному менеджменті: матеріали XV Міжнар. наук.-практ. конф., фахівців, магістрантів, аспірантів та науковців. Одеса: ОДАБА, 17-18 жовтня 2024 р. С. 58-63.

12. Мартинович Н.О., Сандулов Є.Г. Проєктний менеджмент як інструмент подолання викликів в сфері громадського транспорту. Міжнародна науково-практична конференція «Інноваційні підходи у відновленні транспортної інфраструктури в особливих умовах воєнного стану: виклики та перспективи». м. Київ. 23-24 жовтня 2024 року. С. 288-290.

13. Rodrigue JP, Notteboom T. The geography of containerization: Half a century of revolution, adaptation and diffusion. *GeoJournal*. 2009. 74(1). P. 1-5. DOI: 10.1007/s10708-008-9210-4.

14. Kutsenko M., Kostiennikov O., Yaremovich P., Liulchak Z., Voroshnov S. Transition of Logistics to Sustainable Development Under the Impact of COVID-19. *Problemy ekorozwoju – Problems of sustainable development.* 2022, 17(2). P. 91-101. DOI: 10.35784/pe.2022.2.10.

15. Науково-аналітична записка підготовлена авторським колективом в рамках міжнародного проєкту «Розвиток інфраструктури вантажних перевезень вздовж кордону ЄС з Україною» / «Increasing the capacity of freight transportation infrastructure on EU-Ukraine borders» (№ 22220189), що реалізується в рамках Visegrad Grant+ Programme. URL: https://ird.gov.ua/irdp/p20230037.pdf

16. McKinnon A.C. A Short History of Green Logistics Research in the UK. URL: http:// www.sml.hw.ac.uk/logistics

17. Report of the World Commission on Environment and Development «Our Common Future». 1987. 412 p. URL: https://www.un.org/ru/ga/pdf/brundtland.pdf

18. UN Sustainable Development Goals: 17 goals to transform our world. URL: https:// www.un.org/sustainabledevelopment/

References:

1. Clarke, G., Wright, J.W. (1964). Scheduling of vehicles from a central depot to a number of delivery points. *Operations Research*, 12(4), 568-581. DOI: https://doi.org/10.1287/opre.12.4.568

2. Laporte, G, Nobert, Y, Arpin, D. (1986). An Exact Algorithm for Solving a Capacitated Location-Routing Problem. *Annals of Operations Research*, №6, 293–310. DOI: https://doi.org/ 10.1007/BF02023807

3. Christopher, M. (2011). Logistics and supply chain management : creating value-adding networks. 4th ed. Pearson Education Limited 289 p. https://industri.fatek.unpatti.ac.id/wp-content/ uploads/2019/03/256-Logistics-Supply-Chain-Management-Martin-Christopher-Edisi-1.pdf

4. Hohunskyi, V.D., Lukianov, D.V., Vlasenko, O.V. (2012). Vyznachennia yader znan na hrafi kompetentsii proektnykh menedzheriv [Definition of knowledge cores on the graph of competencies of project managers]. *Skhidnoievropeiskyi zhurnal peredovykh tekhnolohii*, №1/10 (55), 26–28. DOI: 10.20998/2413-3000.2017.1225.1 [in Ukrainian].

5. Handfield, R. Nichols, E. (2018). Routing Optimization Techniques in Transportation Logistics Using the Clarke-Wright Algorithm. *IEEE Transactions on Systems, Man, and Cybernetics*, 42(6), 125-131.

6. Chortok, Yu.V. (2007). Napriamy znyzhennia nehatyvnoho ekoloho-ekonomichnoho vplyvu lohistychnoi systemy [Directions for reducing the negative ecological and economic impact of the logistics system]. *Mekhanizm rehuliuvannia ekonomiky*, № 3, 165-172. [in Ukrainian].

7. Bertsimas, D., Simchi-Levi, D. (1996). A New Generation of Vehicle Routing Research: Robust Algorithms. Addressing Uncertainty. 44(2). P. 286-304. DOI:10.1287/opre.44.2.286

8. Muradian, A., Kuzkin, O., Remzina, N. (2023). Logistics of Smart Port in Ukraine: Problems and Prospects in the Conditions of Sustainable Development. *Problemy Ekorozwoju*, 18(2), 229–241. DOI: https://doi.org/10.35784/preko.4036

9. Rusanova, S., Perepichko, M. Modeli upravlinnia morskymy portamy: svitovi praktyky. [Management models of sea ports: world practices]. *Ekonomika ta suspilstvo*, (61). DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-61-102. [in Ukrainian].

10. Eitutis, H.D., Kryshchenko, S.O., Zits, O.Ie. (2017). Kharakterystyka svitovykh modelei upravlinnia infrastrukturoiu zaliznychnoho transportu [Characteristics of global models of railway transport infrastructure management]. *Ekonomika ta suspilstvo*, № 9. URL: https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/issue/view/15. [in Ukrainian].

11. Martynovych, N.O., Lyza, V.V. (2024). Analiz uspishnykh keisiv staloho ekonomichnoho rozvytku na zasadakh proiektnoho upravlinnia v umovakh povoiennoi vidbudovy Ukrainy [Analysis of successful cases of sustainable economic development on the basis of project management in the conditions of the post-war reconstruction of Ukraine]. *Upravlinnia proiektamy: proiektnyi pidkhid v suchasnomu menedzhmenti:* materialy KhV Mizhnar. nauk.-prakt. konf., fakhivtsiv, mahistrantiv, aspirantiv ta naukovtsiv, Odesa: ODABA, 58-63. [in Ukrainian].

12. Martynovych, N.O., Sandulov, Ye.H. (2024). Proiektnyi menedzhment yak instrument podolannia vyklykiv v sferi hromadskoho transportu [Project management as a tool for overcoming challenges in the field of public transport]. Mizhnarodna naukovo-praktychna konferentsiia *«Innovatsiini pidkhody u vidnovlenni transportnoi infrastruktury v osoblyvykh umovakh voiennoho stanu: vyklyky ta perspektyvy»,* m. Kyiv, 288-290. [in Ukrainian].

13. Rodrigue, JP, Notteboom, T. (2009). The geography of containerization: Half a century of revolution, adaptation and diffusion. *GeoJournal*, 74(1), 1-5. DOI: 10.1007/s10708-008-9210-4.

14. Kutsenko, M., Kostiennikov, O., Yaremovich, P., Liulchak, Z., Voroshnov, S. (2022). Transition of Logistics to Sustainable Development Under the Impact of COVID-19. *Problemy ekorozwoju – Problems of sustainable development.* 17(2), 91-101. DOI: 10.35784/pe.2022.2.10.

15. Naukovo-analitychna zapyska pidhotovlena avtorskym kolektyvom v ramkakh mizhnarodnoho proiektu «Rozvytok infrastruktury vantazhnykh perevezen vzdovzh kordonu YeS z Ukrainoiu» [Increasing the capacity of freight transportation infrastructure on EU-Ukraine borders]. (№ 22220189), shcho realizuietsia v ramkakh Visegrad Grant+ Programme. URL: https://ird.gov.ua/irdp/p20230037.pdf [in Ukrainian].

16. McKinnon A.C. A Short History of Green Logistics Research in the UK. URL: http://www.sml.hw.ac.uk/logistics

17. Report of the World Commission on Environment and Development «Our Common Future». (1987). 412 p. URL: https://www.un.org/ru/ga/pdf/brundtland.pdf

18. UN Sustainable Development Goals: 17 goals to transform our world. URL: https://www.un.org/sustainabledevelopment/